

"Writing is thinking on paper"

-

William Zinsser

Gut, waar gaat dat heen?

ISBN 9789463185400

Voorwoord

Precies een jaar geleden, op 16 maart 2015, heb ik me op mijn werk ziekgemeld. Oorzaak, de ziekte van Crohn, een chronische darmziekte. Deze ziekte heb ik al sinds mijn 25^e (ben nu 42), maar ik heb me nog niet eerder zo slecht als op dat moment gevoeld.

En dan zit je ziek thuis en hoe langer dat dat duurt hoe minder je van je omgeving hoort. Want zo gaat dat, uit het oog uit het hart. Mensen zijn bezig met hun eigen sores en hebben niet altijd zin om dan mijn sores aan te horen. Maar ik praat niet zo heel veel over mijn ziekte en alle ongemakken die daarbij horen, ja, wel als je er naar vraagt, dan ga ik niet liegen, de zaken mooier voordoen dan dat ze zijn of ongemakken verzwijgen. Dan ben ik heel open over mijn ziekte, het aantal keren dat ik op de wc zit, mijn medicijnen en alle medische onderzoeken, hoe ik me voel en alles wat daar nog meer bij hoort. Maar daar zijn intussen al genoeg boeken en artikelen over geschreven, over Crohn, dus daar ga ik het nu niet over hebben. Maar waarover wel dan?

Als de contacten met mijn omgeving steeds minder worden en ik toch een ontembare behoefte heb om te praten, maakt niet uit tegen wie, maar er vooral overdag niemand in mijn directe buurt is, ben ik gaan praten, weliswaar in getypte vorm, op mijn eigen smoelenboek-pagina. Vaak gaat het nergens over waarover ik dan praat, ik praat immers niet over zaken die al uitgebreid in het nieuws komen of waarover iedereen twittert. Maar ik schrijf op, of misschien beter gezegd, ik schrijf van me af, wat ik zoal meemaak op een dag, gewone alledaagse dingen. En vaak heb ik dan ook nog eens zelf de grootste lol als ik mijn bezigheden weer eens aan mijn smoelenboek toevertrouw, want enige vorm van zelfspot heb ik wel.

En schijnbaar ben ik niet de enige die er lol aan beleeft, want steeds vaker zeiden (smoelenboek)vrienden tegen me “Danny, jij hebt een humoristische stijl qua schrijven, jij moet echt een boek gaan schrijven”.

Een leuk compliment, waar ik nog steeds om moet grinniken...ik en een boek schrijven, duhhhh. Waarover dan? Zoveel fantasie heb ik nu ook weer niet om er een heel boek mee te vullen! Al zou het natuurlijk wel stoer zijn, een boek, door mij geschreven en met mijn naam als auteur er op. Een boek dat voor een euro of 15 per stuk in de verkoop gaat en waarvan er dan minstens een miljoen verkocht worden. Dat zou pas stoer zijn!

Wat zou ik dan allemaal met dat geld gaan doen? Een groot huis kopen? Reizen? Een dikke vette bak van een auto? Mijn familie een deel gunnen? In ieder geval stoppen met werken, dat is zeker, denk ik, alhoewel, ja, met zoveel geld, ja, dat denk ik wel! Maar nee, ik word er al moe van als ik er aan denk, een boek schrijven, hoe stoer dat ook zou zijn.

En vervolgens kreeg ik het beste advies in jaren, vanzelfsprekend van Frans, mijn allerliefste. Hij zei: "ga dan bloggen of knip- en plak jouw smoelenboek-berichtjes en vul daar dan een aantal pagina's mee. Misschien is er wel een of andere uitgever die er brood in ziet?!"

Kijk, dat zijn adviezen waar ik iets mee kan! Eureka! Dan doen we dat toch, makkelijk, concreet en vooral niet veel werk, daar hou ik van! Want dan hoef ik niks te verzinnen; alle teksten heb ik immers het afgelopen jaar al aan smoelenboek toevertrouwd.

En weet je, ik ben soms liever lui dan moe! Want die moeheid, ja, die is er toch al, met dank aan Crohn. En nee, het heeft geen zin om 's avonds een uur vroeger naar bed te gaan. En nee, ik zie er niet ziek uit! En ja, ik mag alles eten. En nee, ondanks dat ik vaak op de wc zit, ben ik niet graatmager en ook niet mager, eerder een paar kilo te veel, al jaren!

En ja, ik ben gewoon Danny! En ja, ik ben een vrouw, ook al doet mijn voornaam wellicht anders vermoeden. En ja, ik ben op dit moment 42 jaar oud ehhe jong. En ja, ik ben het vrouwtjesbaasje van een schat van een hond van bijna 6 jaar. En ja, ze heet Tess, of als ze stout is, TES-SIE. Een boomer, die thans een kilo of 2 teveel weegt, maar ach, wat heeft ze toch een lekker lief klein dik buikje!

En ja, verder leef ik intens gelukkig samen met mijn lieve vriend Frans. En ja, hij is mijn steun en toeverlaat, een lot uit de loterij, mijn maatje, mijn allerliefste, dus van hem blijf je met je poten van af! De toon is gezet....

Gut, waar gaat dat heen?

Ik wens je in ieder geval veel plezier met lezen, maar mocht je er geen bal aan vinden, ook goed, je hebt nu toch al mijn boek gekocht, de centen zitten dus al in mijn pocket!

In ieder geval hartelijk dank voor het kopen van mijn boek en heel veel liefs,

Danny.

16 maart 2015

Gut...het gaat niet meer, ik heb me zojuist ziekgemeld op het werk. Ik ben zo ontzettend moe en dat terwijl ik ongeveer het hele afgelopen weekend slapend in bed, op de bank, in bad, heb doorgebracht.

#ziekzijnisgeenkeuze #enzielmeldenisookgeenkeuze #watmenookbeweert

17 maart 2015

Mijn 'auto' is er zo eentje met een choke, zo'n ding waarmee je auto soms vrijwel meteen start, maar vaak ook de nodige opstartproblemen mee hebt. En soms verzuip ik 'm en kan ik niet anders dan terug naar bed gaan of binnen op de bank te gaan zitten en een kop koffie drinken om later weer een nieuwe poging te wagen. Er zijn best wel veel mensen die zo'n choke hebben, maar aan de buitenkant zie je dat er niet aan af. Elke ochtend ga ik met mijn auto door de wasstraat, is nodig om de lak weer te laten schijnen, en met een laagje wax kan ik alle kleine oneffenheden camoufleren. Mijn auto sputtert en gromt altijd opgewekt en onderweg kan ze lekker hard optrekken en goed doorrijden, ook al zijn de motorleidingen behoorlijk aangetast en heeft ze soms een paar daagjes rust in de garage nodig. Dat gun ik haar slechts in het weekend, want ik moet dagelijks de weg op.

Maar vandaag ga ik met mijn auto naar Maastricht voor een Apk- keuring en daarna naar het tankstation voor nieuwe speciale brandstof, eindelijk, zit er alweer een week of 3/4 op te wachten. Tijdens de Apk-keuring wordt onderzocht hoeveel brandstof er nog in de tank zit en of ik niet beter vaker en een grotere hoeveelheid moet gaan tanken. De uitslag van deze keuring zal een week of 2 op zich laten wachten, ik ben benieuwd.

Zo'n Apk keuring is overigens niet echt prettig, het is telkens best wel spannend of er tijdens de keuring niet iets raars gebeurt en het duurt minstens zo'n 3 uur. En uiteindelijk is alles wat ze doen en in mijn auto qua brandstof gooien, maar een tijdelijk lapmiddel en het garandeert niet tegen verergering van klachten.